

Un esforç complex però necessari

written by Drassanes per la República | 16 de novembre de 2018

Tothom està d'acord en el fet que el moviment independentista té necessitat d'un esforç per a traçar les grans línies d'acció i mobilització que ens han de portar a la implantació de la República catalana independent. Hem de convenir, però, que no és una tasca fàcil perquè bona part del debat es troba enterbolit per un entorn que no l'afavoreix: des de les limitacions dels marcs institucionals (com el Parlament de Catalunya i altres institucions) que, trobant-se com es troben sota la pressió d'una ocupació política i jurídic-policíaca, és ple de mitges paraules i embolicats circumloquis. L'entorn repressiu (amb dirigents polítics empresonats i exiliats i un nombre cada dia creixent de persones encausades) tampoc no ajuda a la realització d'un debat distès i clar.

L'ànima activista d'alguns potser dirà que no cal, que tot plegat només és qüestió de "pit i collons". Però això no és cert. La unitat en les grans línies d'acció és imprescindible. És, doncs, un esforç que és del tot necessari i en el qual s'hi ha d'implicar tothom.

Pensament lliure i politització

L'anàlisi de la situació ens fa pensar que el problema es troba sobretot a nivell del que en podríem dir la direcció del moviment. No es tracta d'una crisi del moviment independentista com els nostres enemics voldrien fer veure; el moviment independentista i republicà guanya profunditat i manté una dinàmica de mobilització molt important. I el poble català se sent cada dia més allunyat d'un estat espanyol corrupte i abusiu sotmès als desitjos de les oligarquies dels monopolis (IBEX-35 i el seu entorn), especialment de la gran banca, com hem vist pels darrers episodis protagonitzats pel

Tribunal Suprem d'aquest Estat espanyol cada dia més clarament identificat amb les grans fortunes i les elits financeres.

Pel que fa a la direcció del nostre moviment, l'anàlisi del moment actual ens diu que aquesta direcció només podrà funcionar amb plenitud de facultats si es construeix alliberada de les limitacions dels marcs institucionals sotmesos al control repressiu. Com menys coaccionades es trobin les estructures de coordinació, millor. És per això que pensem que (sense confondre cap entitat concreta amb el que hauria de ser una direcció ben arrelada i representativa) el Consell per la República, en procés de construcció a l'exterior, pot ser un primer element dinamitzador en aquest sentit.

Aconseguir àrees de decisió política, lliures dels ofecs repressius i d'electoralisme i immediateses autonòmiques lligades a calendaris espanyols, hauria de ser la part més important del nostre esforç de renovació que pensem que passa per un treball important de politització arreu del país. És el conjunt del poble el que ha d'anar prenent les decisions. I caldrà que les decisions siguin el resultat de la màxima capacitat i coneixement polítics.

Generalitzar el reforçament del territori

Uns dels àmbits que permeten avançar més en aquest procés de reforçament organitzatiu i polític han estat, al llarg dels darrers anys, els àmbits territorials, que fins ara s'han nodrit de les bases locals de les entitats i, d'ençà de l'octubre de l'any passat, dels Comitès de Defensa de la República. Pensem que, en el moment actual, totes les persones que s'identifiquen amb la lluita per la independència i la república haurien de fer un esforç organitzatiu i polític per a posar en funcionament uns Consells Republicans de base (amb el nom que es cregui convenient en cada cas), que sense pretensió de crear ara cap nou moviment posin sobre la taula arreu del país propostes i iniciatives per a superar els grans

problemes de la unitat estratègica necessària: des de les propostes d'acció i mobilització per a combatre l'ocupació de l'Estat espanyol, fins a iniciatives organitzatives i estructures necessàries, així com punts programàtics que permetin una acció política de conjunt i arrelada socialment. Cal dinamitzar, doncs, totes les propostes que afavoreixin la participació popular i facilitin la politització i la maduració organitzativa en la línia d'una gran unitat d'acció. El treball de base territorial, de caràcter participatiu i polític, és fonamental per a endegar un nou cicle de l'independentisme que ens ha de portar a la conquesta dels nostres objectius. No és el moment de cap mena de replegament en nuclis tancats; el replegament de tipus sectari només pot portar a aprofundir dinàmiques de divisió.

En definitiva, cal estimular una nova dinàmica de politització i participació a nivell general. Pensem que aquesta és la millor manera d'avançar col·lectivament cap a la unitat d'acció estratègica.

Els reptes són molt importants. Coordinar l'acció dins l'àmbit territorial, aplegant el màxim nombre de persones i entitats favorables a l'objectiu de bastir el nou marc polític republicà. Preparar, en primer lloc, les mobilitzacions que s'han de portar a terme, localment i nacionalment, per l'alliberament dels presos, exiliats i encausats, desenvolupant l'onada mobilitzadora que ens ha d'acostar a la ruptura amb l'Estat espanyol i la construcció de la República catalana independent. Al llarg dels mesos vinents el moviment independentista i republicà s'ha d'encaminar cap a la resolució definitiva de la confrontació amb un Estat espanyol que es fa cada dia més insuportable per a tothom. I el camí és la construcció de la unitat estratègica des de la base, de baix a dalt.